

Nr. 9 (37)/ SEPTEMBRIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 - 6889

RENEGAȚII ÎȘI FAC DE CAP

Dan Toma DULCIU

Acești renegați își fac de cap, profitând de pasivitatea mișcării naționale românești. Asemenea acte de sfidare nu sunt permise în nici o țară civilizată din Europa, fără o replică pe măsură. Lașitate sau pasivitate din partea românilor, nu mai are rost să analizăm, să comentăm sau să ne amentăm. Nu mai este nici o secundă de pierdut. Dacă din cei câteva zeci de mii de români patrioți, conștienți și responsabili de viitorul copiilor lor, și revoltați de crimele comise de acești nemernici în Ardeal, doar 5% dintre ei îi chemau în judecată pe făptași, indiferent că făptașii erau români sau de altă etnie, indiferent că procurorii sau judecătorii ar fi tergiversat, mușamalizat sau acoperit jaful, batjocura și crimele culturale, economice și sociale pe care le observăm zi de zi (le tolerăm din păcate) la adresa națiunii române, nu s-ar fi ajuns aici. De ce?

Fiindcă dacă spune un jurnalist, un lider de opinie sau un politician că Bolojan (sau mulți alții ca el) este vinovat de cutare sau cutare faptă penală, acestuia puțin îi pasă, dar dacă ar avea 500 sau 1.000 de plângeri penale, ar avea de înfruntat zeci sau sute de procese deschise de Asociațiile x, y, z, atunci orice ticălos s-ar gândi serios dacă nu cumva va avea de plătit în fața unei autorități, poate nu acum, poate nu mâine, dar sigur cândva, când orice proces se poate rejudeca, orice dosar din Arhiva Parchetului sau Judecătoriei se poate redeschide. Nu aceasta este tactica de luptă împotriva odioaselor fapte petrecute nu doar în Ardeal, ci în întreaga Românie, ci un civism activ, în care fiecare cetățean să facă ceva concret, să nu îi lase pe nemernici să își facă de cap: de la participarea la vot, la participarea la critica și discuțiile publice ale unor acte juridice pregătite de ministere, până la acțiuni în justiție, ori de câte ori sunt încălcate legi, ne sunt încălcate drepturile legitime, sau soarta ni se decide de acești neica nimeni, care profită de bunătatea, apatia sau de prostia populației devenite o masă amorfă, fără reacție și fără să îi pese. Probabil că acesteia i s-au anihilat încet - încet conștiința cetățenească sau li s-a spălat creierul. Am să vă trimit un articol scris recent, în care prezint o listă scurtă de monumente de for public (statui, busturi etc) vandalizate, distruse, batjocorite etc.

Atitudini ostile

În prezent, ideea conform căreia Eminescu este simbolul național al identității noastre culturale este din păcate ignorată de o parte (ce este drept restrânsă) dintre membrii Parlamentului României, care nu înțeleg sau nu vor să priceapă semnificația acestui simbol identitar, marcă a specificului neamului românesc, de acum și din totdeauna.

Parlamentul, ca instituție, organizând în fiecare an două saloane naționale, dedicate lui Eminescu, se ridică cu mult deasupra celor care îl populează, cu mandate quadriennale, efemere și dătătoare a iluziei că sunt a tot-puternici. Cinste celor care conferă lui Eminescu un loc de venerare și respect!

Chiar și neprietenii poporului român sunt conștienți de potențialitatea și însemnătatea acestui simbol identitar național, în momente de încordare îndreptându-și atitudinea ostilă împotriva acestuia. Iată în continuare un exemplu istoric, înfățișând modul cum cum a fost tratat simbolul Mihai Eminescu în Transilvania, după Dictatul de la Viena (1940).

Cităm din studiul domnului Ionel Novac, intitulat „Eminescu și Oradea”, de unde aflăm detalii privind inaugurarea cu mare fast a statuii lui Eminescu de la Oradea, autor fiind același Oscar Han: „la 11 iunie 1934, într-o atmosferă de mare sărbătoare, la care erau de față toată intelectualitatea orașului, elevi, studenți, muncitori etc., episcopul Roman Ciorogariu dezvelește solemn bustul lui Mihai Eminescu. Acesta a fost amplasat în parcul de pe esplanada Crișului Repede, aproximativ vizavi de actuala redacție a revistei „Familia”.

Peste câțiva ani, după 1940, furia unora dintre neprietenii poporului român s-a dezlănțuit asupra simbolurilor identității naționale, în primul rând asupra lui Eminescu: „Prezența lui Eminescu la Oradea avea să fie, din păcate, efemeră: la începutul lunii septembrie 1940, la câteva zile după Dictatul de la Viena, cete de extremiști maghiari au dat jos statuile românești din oraș, între care și pe cea a lui Eminescu.”

Cetatea Cavalerilor

2023 – ANUL IULIU MAIU !

NR. 9(37) SEPTEMBRIE-2023

Bustul lui Eminescu a dispărut fără urmă, existând mărturii conform cărora acesta a fost distrus de furia extremiștilor hortiști ori, conform altei ipoteze, statuia ar fi fost aruncată în apele învolburate ale Crișului Repede. Asemănarea izbitoare a monumentului inaugurat la Oradea în 1934 cu bustul lui Eminescu de la Timișoara - 1968 (montat în fața Cinematografului Capitol), nu înseamnă, neapărat, că bustul dispărut în 1940 a fost recuperat și montat în orașul de pe Bega.

După părerea noastră, Oscar Han, autorul operelor amintite, a folosit aceeași matrită, cel puțin pentru aceste trei monumente dedicate lui Eminescu: cel de la Mănăstirea Putna, bustul de la Oradea și cel de la Timișoara. Din păcate, și Bustul lui Eminescu de la Dumbrăveni, autor Oscar Späthe (1902) a dispărut în împrejurări neelucidate, în preajma sau după al Doilea Război Mondial.

Violența atacurilor asupra simbolurilor identitare culturale

Suținătorii curentului anti-eminescian folosesc în zilele noastre atât mijloace pașnice, atacuri fine de peniță, votul în comisii, cât și unele brutale, cum ar fi profanarea simbolurilor identitare, de ordin cultural. Un exemplu trist este acela al vandalismului asupra statuilor lui Eminescu. Din statistica dureroasă a ultimilor ani observăm că sunt vandalizate, cu o ritmicitate care ne dă de gândit, cu predilecție monumente foarte cunoscute: statuia de la Galați (de aproape 30 de ori), statuia de la Constanța, în martie 2011; bustul poetului din Parcul Canticov, Bacău (noiembrie 2015); statuia lui Eminescu din Hâlboca- Cernăuți (în iunie 2013)- a fost decapitată cu două zile înainte de inaugurare; placa de pe bustul lui Eminescu din Uzdin (Banatul sîrbesc-Serbia) a fost vandalizată în noaptea de 13-14 ianuarie 2011; statuia lui Mihai Eminescu din Elveția (2011); statuia lui Eminescu din Noua Suliță (Ucraina); bustul lui Eminescu din orașul Florești, Republica Moldova (2008); bustul lui Eminescu din Strășeni (Republica Moldova-2011); bustul lui Eminescu din Anenii Noi (Rep. Moldova-2011); bustul lui Eminescu din Cimișlia (2008); de asemenea a fost vandalizată statuia lui Horea, din Alexandreni/Edineț (2015);

În alte cazuri, statuile lui Eminescu nu primesc autorizație de amplasare pe domeniul public, cum s-a petrecut la Carei (din 2015 până în 2017). Un caz aparte este situația bustului lui Eminescu de la Odessa, care a fost furat de pe postament în anul 1999; în locul acestei statui a fost adusă alta, în 2003, dar autoritățile nu au permis instalarea sa în acest oraș. Observăm că sunt vandalizate și alte statui simbol ale conștiinței naționale: monumentul lui Avram Iancu de la Carei (2017, recent refăcut), același tratament suferind și bustul lui Avram Iancu de la Brașov (2011); statuia lui Matei Corvin de la Cluj (2012, 2015), bustul lui Adrian Păunescu (Parcul Grădina Icoanei-2015); monumentul lui Lucian Blaga, din localitatea natală Lancrăm (2017); statuia reprezentându-l pe Baba Novac din Cluj (vandalizată de două ori, în câteva luni, în anul 2014); statuia lui Iuliu Maniu, de la Satu-Mare (2015); statuia Împăratului Traian de la Turnu-Severin (2013); statuia Fecioarei Maria, de la Timișoara (2012); statuia lui George Enescu, din Buzău (2015); statuia lui Al. I.Cuza (Tecuci-2014); Bustul lui Corneliu Coposu, din zona Podgoria, la Pădurice (Arad-2017); Crucea de pe Cetățuie (Cluj-2017); de asemenea, a fost vandalizată casa lui Ștefan Cicio Pop, din Arad, unde actualmente locuiește nepotul acestuia, Ștefan Birtolon (au fost furate placa omagială și drapelul tricolor); a fost vandalizat bustul sculptorului Marcel Guguianu, amplasat în parcul din centrul Municipiului Bârlad (2017); bustul lui Grigore Alexandrescu de la Târgoviște a fost furat (2013); bustul din bronz al lui Ioan Russu Șirianu a fost furat de pe Aleea Personalităților de lângă Palatul Cultural din Arad (2014); Ansamblul monumental „Regina Maria”, din Onești, unde sunt amintiți soldații români care au căzut în luptele din Primul Război Mondial, a fost vandalizat iar coroanelor de flori li s-au dat foc de Ziua Eroilor (2017); statuia „Femeia cu struguri”- Timișoara, devastată în 2011; statuia Independenței (Oradea, 1992): Regele Ferdinand (Carei, 2018, 2023); Statuaia ecvestră Mihai Viteazul Oradea -2029!

Nici cimitirele, bisericile, monumentele religioase nu scapă de profanare: a fost vandalizat monumentul funerar al sculptorului Ion Irimescu (2017); Cimitirul eroilor români din orașul Călărași (Republica Moldova-2017) a fost vandalizat de un grup de persoane necunoscute; au fost devastate, de asemenea, Cimitirul eroilor din Primul Război Mondial, din orașul Slobozia (2009) precum și Mausoleul Eroilor din Focșani (2015); a fost vandalizată Statuaia Papei Ioan Paul al II-lea din Suceava, amplasată în fața Bisericii Romano-Catolice „Sf. Ioan Nepomuk”, precum și „Statuaia minerului” din Petroșani (2015); aceeași soartă au avut-o statuia Lupoaiței din Satu-Mare (2017) precum și statuia Reginei Maria din Oradea (2015).

În anul 2015, au fost stropite cu vopsea sau au fost desenate cu grafitti majoritatea clădirilor istorice din centrul municipiului Cluj-Napoca, în stilul grafic folosit la Barcelona, în anii 1930.

Nimic nu a scăpat furiei devastatoare: în anul 2015 a fost vandalizată cetatea dacică din Munții Orăștiei (situl arheologic dacic de la Costești), deși avea un regim special, fiind inclusă pe lista monumentelor de patrimoniu mondial (UNESCO); cetatea dacică de la Blidaru a suferit aceeași soartă (2015); statuile din tabăra de creație din Dorohoi (Parcul Pini) au fost distruse în întregime (2015).

Lista rușinii poate continua și cu alte asemenea exemple negative: numeroase monumente funerare de mare valoare, aflate în Cimitirul Bellu-București, au dispărut tragic în anii de după 1989; monumentul lui Brâncuși – Poarta

Cetatea Cavalerilor

2023 – ANUL IULIU MAIU !

NR. 9(37) SEPTEMBRIE-2023

Sărutului - de la Tg-Jiu a fost tratat cu substanțe interzise; cărțile și manuscrisele Eminescu (dar și alte valori de patrimoniu) au ars în întregime în holocaustul Bibliotecii Universitare din București (1989).

Dispariția a zeci de sedii de biblioteci, de cinematografe, de teatre, de muzee, de case de creație ale artiștilor și scriitorilor. Retrocedarea Castelului Bran, a Castelului Peleş, a valorilor Muzeului Brukenthal, a Bibiliotecii Bathyaneum etc. Sute și sute de clădiri, adevărate monumente de arhitectură, valori de patrimoniu, care au fost retrocedate, au fost apoi vândute pentru a fi transformate în restaurante și baruri, ori lăsate în ruină.

Responsabilitatea în fața istoriei revine acestor diriguitori din vremelnice timpuri de tranziție, care fie au dat legi strâmbе, fie nu au vegheat cum se cuvine la păstrarea intactă a valorilor patrimoniului național.

Aceștia, acum, se opun declarării zilei de 28 Iunie ca zi a *Jurnalistului Român*, într-o vigilență de zile mari!

În final, se impune o singură concluzie: **să veghem ca măcar Eminescu să nu fie victima** unor asemenea atitudini ostile, anticulturale, să-l considerăm un simbol identitar național, intangibil și inalienabil, fie în calitatea de cel mai mare poet al românilor, fie că este apreciat drept cel mai mare jurnalist al nostru, din toate timpurile.

Ce facem?

Aceasta este lista scurtă, dar în Ardeal există în fiecare localitate asemenea fapte inadmisibile. Ce facem? Fără curajul de a lupta împotriva răului, pe cale legală, nu vom fi decât o pradă ușoară acestor dușmani ai neamului românesc. Dau un alt exemplu: se vorbește despre faptul că românii din Covasna și Harghita au fost uitați de către autoritățile de la București, că reforma învățământului (în cadrul căreia limba română și istoria aproape că nu mai există, iar acolo unde încă mai supraviețuiește, programa școlară și manualele alternative distrug și bruma de cultură patriotică a tineretului) va conduce la analfabetism, la ștergerea identității naționale, la dispariția limbii române în acele județe. Cum am combate această tendință? Simplu, dacă în fiecare vară, zeci și zeci de mii de români ar petrece în timpul concediului câte o săptămână în județele amintite, ar sta în gazdă (desigur, contra cost) la familiile de români, copii acestora s-ar juca cu copiii turiștilor, s-ar lega prietenii durabile, încât măcar 3 luni pe an, în aceste județe, românii să fie majoritari, să se vorbească limba română peste tot, nu pe șoptite, adică să vedem o invazie pașnică de românism în acele localități uitate de autorități, năpăstuite de răceala politicianilor, care doar în preajma alegerilor vin să facă băi de mulțime, să câștige capital electoral.

Și nici românilor de la Oradea sau de la Sf. Gheorghe nu le-ar mai fi rușine că sunt români.